

Změna nálady, mysli zřetelně se odlišuje v nápěvkách mluvy.

Starý sedlák z Hostic u Břeclavy vykládá o gajdoši, hrajícím na šutky:

» — je-den-krát na ho-dy, když byl již umdlen, hodil »psa« Michalu:

»Stakra Mi-cha-le duj!« — vyrazil ze sebe.

Vypravovatel uvádí řeč jiného anebo podrobněji popisuje. Takové odlišování ukazuje se i změnou tvaru nápěvků. Zajímavější jest dramatická změna nápěvků, jsou-li oba výrazy hned vedle sebe v jednom proudu.

1. Venkovanka (od Brna) vykládá:

Me máme špatnó cesto: samé led a samá voda —

2. Na poli pracovali dělníci; jeden z nich vykládá:

Klidně.

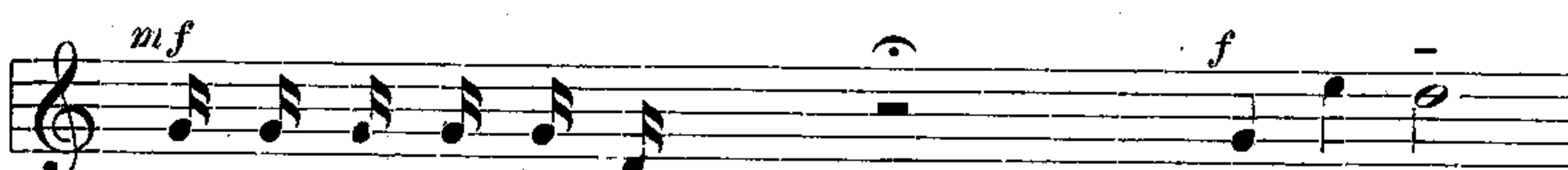
— já sem povídal: »Tý, voják nesmí krasť —

3. Mladá ženská (od Brna) vykládá vesele:

— kři-če-li: »jej-jej-jej-jej« !

4. Klučina vyřizuje sestře co jí vzkazuje otec, který nedaleko v zahradě kosí:

» — maš iť hrabať travu —«; k otci do dálky: »už pujdě!« —